

„Prokleta...“

Roman, spisal Emile Rieheburg
— Poslovenil Janko Leban —

(NADALJEVANJE)

„Prav imaš,“ pravi Mellier zaničljivo pogledavši hčer. „To dekle je ob um.“ — „Da prav, ob um sem,“ ponavlja Lucila. „Ob um radi žalosti, besna radi obupa!“ — „Jacques, zaprosi stari služabnik.“ — „Ne bodi tako trd proti, saj je vendar tvoj otrok.“ — „Ta ničvednica mi ni nič več.“ — „Jacques, Jacques?“ nadaljuje Rouvenat, „hočas se neusmilj eno po tej strašni noči? Ali ne bi rajši odpustil?“

Mellier se zgane in nekaj trenotkov se mu majne duša med dvema nasprotnima čustvom. Naspored se obrne k svoji hčeri:

„Zaradi spomina na tvojo mater, ki je bila pridna in častita žena, hočem imeti s tabo usmiljenje. — Odpustim ti me, dovoljum ti pa, da lahko ostan v tej hiši.“ — „Vi, vi, vi, hočete imeti usmiljenje!“ zavrne deklica pikro in porogljivo. „O, vaše serce in poznoga tega čuvstva! In, ali kaj zahtevam od vas? Usmiljenje z menoj! Najsi bi bili sposobni tega čuvstva, jaz bi ga ne hotela, odklonila bi ga!“

Posestnik se obrne k Rouvenatu.

„Ti si slišal,“ pravi žalostno. „Ona ni le izgubljeno, ampak tudi nesramno dekle.“ — „O!“ nadaljuje Lucila s hripavim glasom, „vi mislite, da ste pač blag človek, če mi pustite življenje, ko ste mi uničili vso svojo srečo, ko ste mi umorili njejal!“ — „To se imenuje pri vas usmiljenje! Jaz, jaz vas imam za krutejšega nego leva ali tigra, nego vsako divjo žival! Ha! Kakor bi si želela še živeti? Čemu!? Da bi morebiti vedno stakala, jokala ter klela svojo eksistenco?“ Iztakniti ste moje skrivnosti, vedeli ste, da sem kriva; ogoljufala sem vas, žalila, to je res, in vi ste imeli pravico tržati od mene, da se opravičim radi svojega obnašanja. Vi ste me morali povprašati, in vse bi vam bila povedala. O, vasa jeza, ta bi bila strašna, to vem; a vi ste mi oče, imate pravico, koga tožiti me. Vsako kazen bi bila nadla trpela. Ne da bi si radi tega prižolila. Pa ništostni tega. V svoji veliki krutosti se vam je zelo bolje, zadeti v tmini, nejunajško, zavrtno. — Izbrali ste si ostuden način mačenja: nizko zlodejstvo! — O, imeli ste prav, ko ste me ravnokarimevali izgubljenko; da, da, jaz sem izgubljena, povsem izgubljena! Nimam več prihodnosti, nimam nade, nimam česa želeli si več, po čem kopneti, nego samo po smrti! — In vendar bi bila lahko tako srečna — tako srečna! On me je ljubil, postank bil bil vas sin.“ — „Ta nesramnik, ki te je goljufal!“ — „To je laž!“ — „Ničega ne pozna, zamolčal je svoje ime.“ — „Ni ga za molčal, sam ga ni poznal, bil pa je na tem, da bi ga našel. Bil je ravno namenjen odgovoriti, poln nade in zaupanja. Kmalu bi se bil povrnil z imenom, z rodbino, morda s premoženjem, da bi pri vas prosi sil mojerok.“ — „Laž, laž!“ — „Ne, istina! Nesrečnik ni mogel slutiti, da prežite na oči stani nanj, hoče ga umoriti!“

Oh teh besedah udari v jok — „Nočem, da jokam!“ reče posestnik surovo. „Tvoje solze me znova žalijo.“

Deklica se zopet vzdigne, oči jej zarezave v nezategani jezi. „Meni prepovedovati, da naj ne jokam! Iztrgaj mi pa srece iz prsi... Nikdar, nikdar

ali živenga me ne dobe v roke!“

Pierre zakričal zamolčilo. „Pa saj ne vedo nič!“ zavpije. „Živa duša te ne zatoči, ker nisi sama nima nihče nate.“

Posestnik se strašno zasmje. „Malopridnica, ki sem jo zpodil, me zatoči!“ — „Jacques,“ reče Rouvenat tresoč. „Ker si sedaj rekeli, to je gozno!“

Mellier skomigne z ramo. „Prav bi storila!“ reče z votlim glasom. „Ubil sem jej ljubince in ona se bo maščevala!“ — „Jacques!“ jezi se starec, ki se ponosno zvravnja. „To je preveč, to je preveč!... Ti si s svojo hčerjo imel manj usmiljenja, kakor s psom; zpodil si jo, prokrel in sedaj jo se zasramuješ... Vedel sem, da si nagle jeze, silen, dražljiv do norosti, do besnosti, pa ti si celo vse to do krutosti... Na vzlic svojih udanosti in naklonjenosti do tebe imam danes vzrok sovraštvi tel!“

Plamen v očesu Mellierovega hipa ugane po teh Rouvenatovih besedah.

Takrat ga je bil Rouvenat užgal! Posestnik spusti glavo med svoje roke!...

9.

Rouvenat zapusti izbo in stopi dol v vežo.

Skoro istočasno se odpravila in voljši ubijalec vstopi. „Dobri mož je bil videti ves upešan.“

„Dober dan, gospod Pierre,“ reče in se odkrije. „Kako se kaj imate danes?“ — „Prav dobro, prijatelj Jeab Renaud, prav dobro; tako mi je, kakor sploh more biti človeku, ki se pripravja na lep solčni dan za košnjo.“ — „Pa gorko bodi, gospod Pierre.“ — „In kaj vas prinaša še tako zgodaj sem, Jean Renaud?“ — „Bil sem že v Fremicourt, kjer sem imel nekaj naročila, a na povratku sem jo udaril zrop pristavo, ker sem že tako vajen.“ — „To je lepo od vas, Jeab Renaud, da ne pozabite svojih prijateljev!“ — „Ako imam sploh kak pogeršek, gospod Pierre, izvestno nisem neuhaležen.“ — „To je res. Hočete li piti kapljo vina?“ — „Ne, hvala; prezgodaj je še. Rajše nič.“ — „Kaj dogrega se sliši v Fremicourt?“ — „Nič, prav nič, gospod Pierre nasprotno.“

Rouvenat ni mogel zakriti trepetu.

„Kako nasprotno? Kaj-li hočete reči s tem?“ pravi, hotoč se delati, kakor da se čudi. — „Vi torej še ne veste?“ — „Kaj pa?“ — „Občina je jako razburjena.“ — „Kaj li se je zgodilo?“ — „O, velika nesreča!“ — „Je li kaj pogorelo?“ — „O, še nekaj strašnejšega.“ — „Plašite me, Jean Renaud.“ — „Nekaj strašneje, gospod Pierre.“ — „Pa kaj se je zgodilo pravzaprav?“ — „Zlodejstvo!“ — „Gredo zlodejstvo! Ponči se je zgodilo.“ — „V Fremicourt?“ — „Ne, na železni cesti, četril ure od ninkaj, pred kamnitim mostom.“ — „Stran!“ — „Grozno, gospod Pierre! Ubog mlad človek je ubil.“ — „Mož Bog, mož Bog,“ reče Rouvenat ganljivo. „To je prikrdat, da se godi kaj takega v naši poštenih dolini.“ — „Tako je. Pa to je toliko hujske.“ — „Go tovo že poznajo morilca?“ — „Ne. Mislim celo, da ga ne dobe tako izlepa.“ — „Policija ima dobre oči, Jean Renaud in ona zna iskati.“

Voljši ubijalec zsmaje z glavo. — „Takrat ne najde ničesar,“ mrmlja.

Rouvenat se približa Jeanu Renaudu in zdelo se je, da mu njegov vprašujoči pogled hoče brati v duši.

Pa obraz Jean Renaudov je bil pokrit z masko. — „Za istino,“ nadaljuje Renaud hladno, ne govorniče več dalje o tem. Mladega človeka so ubili v prošni noči; to je resnica. Zakaj? Kdo ga je? Za to se ne brigamo. Zrtve pat

Unijski delavci

razvažajo naše blago. Naročite najboljšo Walterjevo pivo od nas! Nekoliko ledu damo zastoj!

The Chicago LIQUOR HOUSE H. LEVIN & SON lastnika

TISKARNA SLOVENSKI NAROD

je edina sl. tiskarna na zapadu in izvršuje vsakvrstne tiskovine lično in pravilno.

P. O. Box 1181 Tel. Main 995

All ste že obnovili naročnino na "SLOVENSKI NAROD"?

"SIMOLINA" in "BANNER" MOKI sta slični starokranjski moki. Vprašajte vašega grocerista po imenovanih mokah.

Tiskarna "Slovenski Narod" izvršuje tiskovine za trgovce, društva, itd.

M. GRAHEK, ESTATE

(Naslednik Math Graheka) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblik in potrebnih, kakor tudi obvala, kovčegov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debelo!
Gostilničarji! Naročite to vino naravnost od nas!
TELEPHONE MAIN 1094
1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

The Austrian Mercantile

Se priporoča cenjenim rojakom v obliken oblik kateri hotejo kupiti vedno kvele in posušeno meso, kakor tudi vsakvrstno GROČERJSKO BLAGO. Posobnost so snhe domače kranjske klubaše. Postrežba solidna. Cene niske.

JOHN GORSICH
1200 SO. SANTA FE AVE. PHONE MAIN 359

BEKLENO ČIKANJE

NOVAK & GREBENC

Pueblo, Col. Zastopnika za južno Colorado

Walter's GOLD LABEL BEER

Izvrstna pijača!

"It's in the Brewing"

THE WALTER BREWING CO. PUEBLO, COLO.

Gospod trgovec!

Mogoče si že opazil, da ima jo drugi trgovci več uspeha nego ti.

In zakaj?

Zato ker drugače ravna jo s svojim imenom. Oglasujejo po listih, kaj ne? Stori tudi ti tako, in videl boš razliko!

McGovern Coal Co.

prodajalec premoza
TELEPHONE MAIN 881
Corner C and Plum Street

PIJTE

DOBRO PIVO!

STANKO & SAJBEL

Slovska Trgovina z grocerijo in svežim mesom.

Pri nas se vedno dobe fine kranjske klubaše, suha rebra in drugo prekajano meso. Imamo obširno zalogo specijalskega blaga (groceries). Domače pečivo je naša posebnost. Zastopamo Slovenskim dobro znano manufakturano družbo W. F. SEVBRJA CO. in imamo polno zalogo SEVEROVIH ZDRAVIL.

V naših prostorih se nahaja poštini urno, kjer se dobijo pekatna znamenja iz Postal Money Ordera.

Postrežba je točna. Slovenscem se na j top leje in pripravljamo.

PHONE MAIN 137
314 PARK ST. — PUEBLO, COLO.

